

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

III. Quibus modis remittantur Peccata venialia? ubi & de Sacramentalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

V. Ratione
gravis
scandali.

(c) Tract.
4. Dist. 7.
quest. 2.

Addunt ali-
qui pericu-
lum proxi-
mum inci-
dendi in
mortale.
Periculum
proximum
peccandi
mortaliter
quod?

(d) Tract.
14. Di-
stinct. 8.
quest. 3.

22. V. Veniale transit in mortale ratione gravis scandali, quod peccator secuturum prævidit, aut prævidere potuit ac debuit: ut si ex tali peccato veniali præbeas alteri directam occasionem blasphemandi, quia in tali casu peccato veniali quidpiam superadditur graviter charitati proximi repugnans. Sed de hoc plura alibi (c) agendo de Scandalo.

23. Addunt aliqui, quod veniale, vel etiam opus indifferens, transeat in mortale ratione periculi proximi in mortale incidendi: quando nimirum quis sine sufficienti cautela, aut necessitate aliquid facit, per quod in peccatum mortale labitur, vel in proximum periculum peccandi mortaliter.

24. Porrò periculum proximum peccandi mortaliter illud esse censetur, quod ex suo genere frequenter homines similis conditionis in peccatum mortale inducit; vel si experimento constet, in hoc homine talem effectum habere, ut nunquam, vel fermè nunquam eâ utatur sine novo peccato. Gobat *tract. 7. Theol. Experim. n. 525.* & seqq. ac alij. Et istud quidam Authores moraliter determinant, hoc modo: Si quis, inquit, existens in ejusmodi occasione decem vicibus, septies, aut ultrâ in peccatum cadat, est occasio proxima; unde in Confessione explicanda est species peccati, cujus periculo se exposuit, quia eodem peccati genere peccavit, juxta illud *Ecclesiastici 3. Qui amat periculum, in illo peribit.* Verùm de hoc alibi. (d)

Q U Æ S T I O III.

Quibus modis remittantur Peccata venialia? ubi & de Sacramentalibus.

Hic non agitur de remissione peccati mortalis.

(e) Tract.
14. Dist. 2.
q. 2. & 3.
ac Dist. 6.

q. 3.
Peccata venialia mul-

25. **U**T ex titulo Quæstionis patet, non loquimur hic de peccato mortali: nam quæ dispositio ad ejusdem remissionem requiratur, & quibus modis virtute contritionis perfectæ, aut dignæ receptionis Sacramentorum illud remittatur, dicitur suo loco. (e) Sed loquendo de peccatis venialibus sit

26. **CONCL. I.** Certum est, quod peccata venialia non sint materia necessaria Sacramenti Pœnitentiæ, ac proinde alijs etiam modis extra illud possint remitti. Ita omnes Catholici; & patet ex Concilio Trid. *Sess. 14. cap. 5.* ubi dicitur: *Nam venialia,*

qui-

quibus à gratia Dei non excludimur, & in qua frequentius labimur, quam
 quam rectè & utiliter, citràque omnem præsumptionem in Confessione dicantur,
 quod piorum hominum usus demonstrat; taceri tamen citrà culpam,
 multisque aliis remediis expiari possunt. Hæc Concilium: ubi bene notandum
 ly, multisque aliis remediis expiari possunt.

tis remediis
 extra Sacra-
 mentum
 Pœnitentiæ
 expiari pos-
 sunt

27. CONCL. II. Extra Sacramentum delentur peccata venialia inprimis per Contritionem; & quidem omnia, quorum displicentiam continet, seu de quibus in genere saltem habetur Contritio. Ita communis Doctorum: siquidem Contritio perfecta sufficit ad tollenda peccata mortalia; ergo multò magis ad venialia, si de illis habeatur. Solùm hîc adde cum Suarezio *part. 3. tract. 4. disp. 11. sect. 3. n. 7.* & aliis, quòd licèt quæcunque Contritio, etiam remissa, sufficiat ad tollendam omnem culpam eorum peccatorum venialium, de quibus habetur, non tamen semper sufficiat ad tollendam omnem pœnam eis correspondentem: ad hoc enim requiritur major satisfactio pœnalis, nisi suppleatur per intensiores actus Virtutum.

I. Per contritionem.

28. CONCL. III. Peccata venialia extra Sacramenta, delentur in homine justo etiam per Attritionem de eisdem conceptionem. Ita Suarez *loc. cit. n. 11.* Maltrius *disp. 21. Theol. Mor. n. 82.* Tannerus, alique, contra Vasquez, & quosdam Recentiores, in homine justo ad deletionem peccati venialis extra Sacramentum requirentes Contritionem formalem, vel saltem virtuales. Ratio autem nostræ Conclusionis est: quia peccata venialia non sunt tam gravis offensa Dei, sicuti mortalia; ergo etiam minor sufficit satisfactio pro eorundem remissione, quam pro remissione peccatorum mortalium.

II. In homine justo etiam per attritionem de illis conceptam

29. CONCL. IV. Etiam per actus aliarum Virtutum, qui æquè placent Deo, ac veniale displicuit, delentur peccata venialia hominis justis, si actus illi virtuosus eliciantur in ordine ad deletionem peccati venialis, aut saltem à Deo ad talem finem acceptentur. Ita Doctor Subtilis *4. dist. 21. quest. 1. §. In ista questione.* Maltrius *loc. cit. n. 83* & alij. Ratio desumitur inprimis ex illa Salvatoris promissione, Lucæ c. 6. *Dimittite, & dimittimini.* Et similis promissio etiam de aliarum actibus Virtutum, ac præsertim Misericordiæ, passim habetur in Scriptura sacra. Accedit Concilium Trid. *loc. cit.* ubi ait, peccata venialia multis aliis remediis expiari posse.

III. Per actus aliarum virtutum, qui æquè placent Deo, &c.

30. CONCL. V. Peccata venialia remittuntur ex opere operato per omnia Sacramenta novæ Legis cum debita dispositione

IV. Per omnia Sacramenta

eramenta
novæ Legis
ritè susce-
pta.

Sacramen-
talia verò
non remit-
tunt veni-
alia per se
ac immedi-
atè,

Sed remotè
solum, ac
mediatè.

Sacramen-
talia. Quid
& quos sint?

tione suscepta, dummodò ad ea nullus formalis, vel virtualis vigeat affectus. Ita Maltrius ibidem *num. 85.* cum communi SS. Patrum, & Doctorum. Ratio est: quia omnia Sacramenta novæ Legis sunt instituta à Christo Domino ad sanctificandas animas nostras ex opere operato, seu ex virtute Dominicæ Passionis, atque conferendam dignè suscipientibus remissionem peccatorum.

31. CONCL. VI. Sacramentalia verò, qualia sunt Aspergio Aquæ benedictæ, Manducatio panis benedicti, &c. non habent vim remittendi venialia ex se atque immediatè, sed remotè solum & mediatè, quatenus propter fidem, & preces, atque suffragia Ecclesiæ, quæ in benedictione Aquæ lustralis, & hujusmodi orat, ut res illæ benedictæ conferant ad salutem mentis & corporis devotè recipientium, impetrant nobis à Deo auxilia gratiæ prævenientis, atque excitantis nos ad eliciendos actus bonos Poenitentia, vel aliarum virtutum, per se sufficientes ad remissionem peccatorum venialium; simulque, quia ejusmodi Sacramentalia propter Ecclesiæ preces juvant ad impetranda nobis alia Dei beneficia, v. g. dæmonis compressionem, præservationem à peccandi periculis, & corporis sanitatem. Ita Doctor Subtilis 4. *dist. 21. q. 1.* D. Thomas, & communior Theologorum, contra Azorium *part. 1. Institut. Mor. lib. 4. cap. 11. quest. 4.* & quosdam alios. Ratio quoad primam partem est: quia hujusmodi Sacramentalia non habent talem virtutem remittendi venialia ex institutione Christi, utpote de qua nullibi constat, sicuti de virtute Sacramentorum: Ecclesia verò ex se hanc virtutem eisdem dare nequit.

32. Secunda verò pars, quòd Sacramentalia saltem remotè (modo in Conclusionè explicato) remittant venialia, probatur ex eo: quia Deus non sinit Ecclesiæ preces omninò esse irritas & inanes. Quamvis interim negari non possit, hunc effectum remissionis peccatorum venialium non esse omninò infallibilem; & hoc præcipuè propter exiguam fidem, ac devotionem recipientis, aut ejus indispositionem: alioquin certè aspergio Aquæ benedictæ dormienti facta, conferret ipsi effectum remissionis peccatorum venialium, quod nemo diceret. Sed occasione hujus

33. Quæres, quid sint Sacramentalia? Resp. Sacramentalia nihil aliud sunt, quàm res sacræ, seu actiones aut remedia quædam ab Ecclesia instituta, quibus solet attribui effectus remiss-

missionis peccatorum venialium, modo proximè declarato. Communiter autem hujusmodi Sacramentalia enumerantur sex, ad quæ cætera reducuntur, & continentur sequenti versiculo:

Orans, tinctus, edens, Confessus, dans, benedicens.

34. Per *ly*, *Orans*, denotatur quotidiana Oratio Fidelium, ac præsertim *Pater noster*; de quo dicitur c. De quotidianis. de poenit. dist. 3. *De quotidianis, brevioribus, levibusque peccatis, sine quibus hæc vita non ducitur, quotidiana oratio fidelium satisfacit; eorum est enim dicere, Pater noster, qui es in calis, &c. Delet omnino hæc oratio minima & quotidiana peccata.* Huc reducitur *Tunctio* pectoris. Interea numeratur oratio quotidiana Fidelium.

35. Per *ly*, *Tinctus*, significatur asperio Aquæ benedictæ; de qua c. *Aquam de Consecr. dist. 3.* sic legitur: *Nam si cinis vitula sanguine aspersus populum sanctificabat, & mundabat; multò magis aqua sale aspersa, divinisque precibus sacra populum sanctificat, atque mundat.* Huc reducitur *Unctio* cæremonialis in Regem, & similes *Unctiones*; item impositio *Cineris benedicti*. Asperio Aquæ benedictæ, &c.

36. Per *ly*, *Edens*, intelligunt aliqui dignam Sacrosanctæ Eucharistiæ, imò cujuslibet Sacramenti susceptionem. Verùm hoc non tam videtur spectare ad Sacramentalia, quàm ad ipsa Sacramenta: & hinc alij per *ly*, *Edens*, intelligunt devotam manducationem *Panis benedicti*, & hujusmodi. Manducatio panis benedicti.

37. Per *ly*, *Confessus*, communiter intelligitur *Confessio generalis*, quæ in hunc finem ab Ecclesia est instituta, ut dicatur in principio *Missæ*, atque sub *Prima*, & *Completorio*. Confessio generalis.

38. per *ly*, *Dans*, denotatur *elargitio Eleemosynæ*, juxta illud *Tob. 4.* *Eleemosyna ab omni peccato liberat.* *Daniel. cap. 4.* *Peccata tua eleemosynis redime,* & alibi. Huc reducuntur alia *Opera Misericordiæ*, tum corporalia, tum spiritualia. Largitio eleemosynæ.

39. Tandem per *ly*, *Benedicens*, designatur *Benedictio Episcopi*, vel *Abbatis consecrati*, alios benedicens; prout explicat *Bonacina Tom. 1. disp. 5. quæst. 6. sect. 2. punct. 2.* citans plures alios, & tenet *Glossa in Proœmio Sexti Decretalium. x. benedictionem*, ubi inquit: *Per benedictionem Prælati devotè susceptam venialia remittuntur: atque ad hoc allegat c. Dicitur est, & c. Maledicam, & c. Intra. 1. q. 1.* quamvis non adeò clarè id habeant. Et benedictio Episcopi, vel Abbatis consecrati.